

***Jeg
elsker***

Jeg elsker

Seksualitet er en sentral del av det å være menneske. Det handler om hvem vi er, hva vi føler og hva vi gjør. Det handler om kjærlighet og intimitet. Og om tanker og følelser.

Seksualitet påvirkes av holdninger og normer. I dag navigerer vi i en hverdag med sterkt kroppspress og strenge normer for hva som er en normal kropp og en normal seksualitet. En del unge med funksjonsnedsettelse opplever manglende åpenhet som en barriere mot å leve ut sin seksualitet trygt og åpent.

Derfor har *Unge funksjonshemmede*, sammen med dokumentarfotograf Brian Cliff Olguin, laget en fotoutstilling som tematiserer kropp, selvbilde, kjærlighet, lyst og lengsel.

I utstillingen møter du Trond Are, Mulan, Luna Andrine og Alexa, Sally, Nauy, Celine og Jan Henrik, Truls, Helle-Viv og Marianne.

Vi håper at du lytter til det de har å si.

Marianne

Før skulle jeg så gjerne ønske at jeg hadde sett mer ut som de andre jentene. Nå har jeg innsett at selv om jeg ikke har en kropp som er lik alle andres, så er den vakker! Dessuten er ikke kropp det viktigste i verden. Alt mulig kan skje med kroppen din, men personligheten din er det som gjør deg til den du er.

En utfordring er at mange blir så usikre når de møter meg. Jeg føler at jeg må være så mye Marianne, for at de skal se meg og ikke rullestolen min. Jeg tror mange tenker at de må være veldig forsiktige med meg, men det trenger de jo ikke. Jeg er jo ung!

Luna Andrine & Alexa

Vi møttes gjennom en felles venn på Facebook. Begge lette etter flere venner som kunne forstå hvordan det var å være født i feil kropp, men heldigvis utviklet vennskapet vårt seg til å bli mye mer.

Begge gruet vi oss til å fortelle den andre at vi hadde Asperger.

Hva ville hun tenke, liksom? Men så viste det seg av vi begge har det. Det er jo litt gøy, dessuten gjør det at vi forstår hverandre så mye bedre!

En ting vi synes er viktig å få frem er at ikke alle er hetero eller cis. Ja, noen er verken hetero eller cis.

Navy

Da jeg våknet og innså at benet mitt var amputert så rastet verden min sammen. Det høres kanskje litt rart ut, men noe av det første jeg tenkte var at nå er det ingen damer som vil ha meg lenger.

Det gikk en stund før jeg begynte å date igjen - jeg måtte lære meg å elske meg selv først. Nå er jeg forlovet med verdens beste dame og snart blir jeg far for første gang! Jeg har nok aldri vært lykkeligere enn det jeg er nå.

Truls

Problemet mitt er at knærne mine ikke er like lange. Da jeg hadde sex med protesen min, så ble det veldig fommele. Ja, jeg risikerte nesten å skade noen! Derfor fikk jeg spesialdesignet en protese som jeg bruker når jeg har sex. Jeg er skikkelig fornøyd og protesen ser veldig kul ut.

Om jeg kunne gått tilbake i tid så ville jeg bedt meg selv om å slappe av. Ingen tenker mer på at du har amputert enn du gjør selv. Dette kommer til å gå bra, du må bare ikke spolere for deg selv!

Sally

Mange tror at jeg ikke kan ha sex og at jeg ikke har en seksualitet på grunn av rullestolen. Men jeg bryter ned de fordommene ved å være fullstendig åpen om slike temaer. På sosiale medier liker jeg å vise ulike sider av meg selv, og på denne måten får jeg folk til å se meg for den jeg er.

Det er en myte at funksjonshemmede ikke kan være sexy og sensuelle. Bare se på meg! Jeg nekter å la stereotypene kontrollere meg, og de bør heller ikke kontrollere andre.

Mulan

Jeg tror det er mange som ikke føler seg komfortabel i sin egen kropp. I tenårene slet jeg mye med selvbildet. Jeg hadde et negativt syn på meg selv og på min kropp, og var både vaksom og engstelig for hva andre skulle tenke om meg.

Spesielt gjaldt det gutter jeg var interessert i. Jeg turte ikke si til noen gutter at jeg hadde en funksjonsnedsettelse. Jeg var redd for at de skulle se funksjonshemningen tydeligere. At de ville se annerledes på meg etter det. Som en syk, stygg og ekkel person, med tynne ben som ikke fungerer. Jeg ble bevisst på å skjule så mye ved meg selv.

Så kom jeg til et punkt i livet hvor jeg ikke orket mer. Hvorfor må jeg tie stille eller være flau over hvem jeg er? Det har tatt tid, men jeg har som voksen lært meg å være komfortabel i min kropp. Nå har jeg et mer positivt syn på meg selv og er åpen om mine utfordringer.

Trond Are

Jeg mener at seksualitet er viktig selv om du har en funksjonsnedsettelse. Målet mitt er å vise andre unge at det ikke er farlig eller umulig å være seksuelt aktiv med en funksjonsnedsettelse.

I begynnelsen var det litt vanskelig for meg å venne meg til at jeg er syk og at jeg derfor måtte endre på noen ting i livsstilen og hverdagen min. Men jeg er jo den samme personen som før, bare at jeg nok er enda tryggere på meg selv nå.

Celine

sammen med kjæresten Jan Henrik

Vi møttes på Tinder for ni måneder siden. Her fortalte jeg Jan Henrik om amputasjonen av mitt venstre ben under kneet og om min kroniske sykdom, ryggmargsbrokk. Jeg synes det var en fin måte å fortelle det på, da dette er en viktig del av meg og det som kanskje definerer meg. Det var mindre skummelt, og bak skjermen fikk vi tid til å la det synke inn. Nye utfordringer har oppstått etter vårt møte på Tinder, men ikke noe annet menneske i verden kunne ha taklet det så bra som min kjære Jan Henrik.

Jeg tror de fleste mennesker, uavhengig av kronisk sykdom, har et ønske om å passe inn som «normal». Av og til lurer jeg på om jeg, med funksjonsnedsettelsen min, er bra nok for andre. Men det kommer et punkt i livet der man må innse at man kanskje er litt annerledes enn det «normale» mennesket, og akseptere og være stolt av seg selv for den man er.

Det tok meg syv år å finne den aksepten. Aksept betyr at jeg ser at det finnes noe større enn sykdommen min, og det er livet i seg selv. Det betyr også at jeg vet at jeg er ok, og at jeg vil fortsette å være mye mer enn bare ok. For vi må kjenne til smerte for å vokse, mislykkes for å forstå, og miste for å vinne. Nå som jeg er dobbeltamputert føler jeg meg endelig trygg på meg selv, takket være de syv årene jeg har hatt å vokse på.

Helle-Viv

Før lot jeg CP-en definere meg i mye større grad, og dette gikk i perioder utover selvbildet mitt. I dag ser jeg på meg selv som først og fremst kvinne, og jeg har et godt selvbilde og en enorm selvtillit.

Jeg får ofte mange spørsmål om funksjonsnedsettelsen min når jeg er ute på byen. Det er først når folk blir skikkelig fulle at de tør å spørre meg! Ofte får jeg spørsmål om jeg kan ha sex. Hvis jeg liker personen som spør svarer jeg at jeg ikke vet om jeg kan ha sex, men at vi godt kan gå å prøve.

Tusen takk til:

Trond Are Stensås, Mulan Friis, Salamatu Kamara (Sally), Nauy Vu Nguyen, Celine Halvorsrud, Jan Henrik Risnes, Truls Engelstad, Helle-Viv H. Magnerud, Marianne Knudsen, Luna Andrine Ø. Engh og Alexa Renee Hamsund for at dere har vært så åpne og modige.

Fotograf Brian Cliff Olguin for solid håndverk og godt samarbeid.

Prosjektleder Stine Mari Nytun Leirdal.

Luca Dalen Espseth, Anneli Rønes, Susanne Demou Øvergaard, Kristin Kjønnøy Slettvåg og Victoria Øverby Steinland for nyttige innspill underveis i prosjektet.

Brosjyredesigner Maren Tanke.

Eldorado Bokhandel for lån av lokale.

Pride House for at vi har fått være en del av programmet deres.

ExtraStiftelsen Helse og Rehabilitering for at dere har støttet prosjektet.

#jegelsker
#egelskar
jegelsker.blog

Unge funksjonshemmede er en interesseorganisasjon for 35 frivillige barne- og ungdomsorganisasjoner, som til sammen har over 25 000 medlemmer. Vi kjemper for deltakelse og likestilling for funksjonshemmet ungdom.

KONTAKTINFORMASJON

post@ungefunksjonshemmede.no

Mariboegate 13, 0183 Oslo

**Unge
funksjonshemmede**